

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dinsdags, behalve des Zondags. Het abonnemant voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitensteden f 6.00; franco door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

WOENSDAG, 28 JULIJ

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents der regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 65 cents regelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 27 Julij.

Het gebeurt eens dat de Tweede Kamer, capricieus als eene coquette juffer, niet wil wat zij zou behooren te willen, om de eenvoudige reden dat zij het niet verkiest. Zulk eene stemming trof onlangs de minister van Buitenlandsche Zaken, toen hij door beloften en bedreigingen de Kamer niet kon overreden, dat zij, alvorens uiteen te gaan, nog het traktaat met Frankrijk over den letterkundigen eigendom zou in behandeling nemen. De minister had vrij schoone woorden te geven, en toen zulks niet hielp, den Franschen diktator in gramschap te vertoonen — niets haatte. De coquette had eenmaal goedgevonden dat overal elders de zon minder warm was dan in de residentie; zij stootte in aller ijden Haag uit, en liet den minister met zijn traktaat in den brand. Deze intusschen is vasthoudend van aard; daarbij begreep hij dat hij zijn traktaat niet op de lange baan kon schuiven, zonder den Franschen President, die niet zeer lijdzaam en geduldig schijnt, in het harnas te jagen. Ten gevolge van dien, zien wij de Tweede Kamer bijeenroepen tegen Dinsdag den 3 Augustus aanstaande, om te verslag te hooren uitbrengen over het bedoelde traktaat en om de beraadslagingen over dat ontwerp te bepalen. Wij willen hopen, dat het op den 3 Augustus minder heet zal zijn, dan op den dag waarop de Kamer is uiteen gegaan; opdat de president der Kamer met den minister van Buitenlandsche Zaken niet in de raadzaal voor ledige banken verschijne. Want eene herhaling van de caprice, die de Kamer onlangs bewees, zou verandering kunnen geven tot verwikkelingen met den Franschen President, die in zijne politieke diktator binnenlands alle vermag, en buitenlands zich niet weinig prikkelbaar vertoont.

Het verslag over het traktaat is ondertekend door de heeren rapporteurs: Gevers van Endegeest, Blussé van oud Alblas, van Eck, van der Linden en Westerhoff.

Het schijnt niet dat het traktaat veel tegenkanten in de sektiën heeft ontmoet. Evenwel slechts in twee sektiën is het beginsel van het traktaat, de bescherming van den letterkundigen eigendom door middel van traktaaten, met nadruk en absoluut goedgekeurd. Zij stelden den letterkundigen eigendom, dat is de vruchten van den geest, gelijk met den eigendom van stoffelijke voorwerpen, en achtten mitsdien, dat het beginsel van handelsvrijheid hier niet te pas kon komen. De vrijheid van handel kon nooit zoover worden uitgestrekt, dat ook geroofde goederen vrij aan de markt werden gebragt. Vele anderen integendeel meenden, dat het beginsel van letterkundigen eigendom niet zoo absoluut kon worden gelijk gesteld met den eigendom van stoffelijke voorwerpen. Zij meenden, dat wat eenmaal publiek gezegd of gedrukt was, tot het publiek domein behoorde. Wij gelooven evenwel dat deze laatste te ver gaan. Maar wat er ook van de quaestie zelve naar het natuurrecht zij, men zal het niet betwisten dat het letterkundige eigendom door wettelijke maatregelen het eigendomsrecht aan vruchten van den geest te verzekeren, en dat zulks zijn nut heeft. Met hetzelfde recht, waarmede men aan de nationale pennevruchten eigendomsrecht verzekerd, kan men aan de letterkundige vruchten, op vreemden bodem geteeld, eigendomsrecht toekennen. Niet zonder bevreemding lezen wij in 't verslag, dat men zich beroept op de beschaving en verlichting, als eene rede om het eigendomsrecht van vreemde letterkundigen niet te erkennen. De minister heeft daarop te regt geantwoord, en het antwoord doet hem eer aan, dat hij de mindere verspreiding van de ligte vreemde litteratuur ten onzent niet zou betreuren; maar dat in allen geval wezenlijk wetenschappelijke werken, die in staat zijn om den beschaving en verlichting bevorderlijk te zijn, weinig of niet zouden lijden bij het te keer gaan van den nadruk.

Inderdaad, de nadruk heeft er zich voornamelijk op toegelegd om de ligte, zedeloze, ongodsdienstige en socialistische romanlektuur onder ons populair te maken. Wat een vloed van verderfelijke werken zijn over ons land door den Belgischen en Inlandschen nadruk uitgestort! Al wat de romanlitteratuur het slechtst en verdorvenst heeft geleverd, is in grooten getalle over ons

land verspreid. Hoe weinig in getal zijn daarentegen de wezenlijk wetenschappelijke en goede werken door den nadruk in ons land binnen gebragt! Neen, in 't belang van beschaving en van deugdelijke verlichting is de letterkundige eigendom aanbevelingswaard, al ware 't maar alleen om van onzen grond dien hoop van schandelijke werken te weeren, die geene andere verdienste bezitten, dan dat zij schaamteloos alle begrip van betaamelijkheid, eerbaarheid en godsdienstigheid hebben afgeworpen.

Dat de boekhandel daarbij schade zal lijden, valt niet te betwisten. Het verwondert ons dat de minister zich moeite heeft gegeven, om de gegronde opwerping te wederleggen. Zoodra de minister had vooropgezet, dat wetenschappelijke werken daarbij niet ligt zouden worden geweerd, en het verbod van den nadruk alleenlijk zou schaden aan de verderfelijke romanlektuur, kon de quaestie van het voor- of nadeel dat daaruit voor den boekhandel ontstaan zou, niet meer in aanmerking komen; vooral niet als men, gelijk de minister, uitgaat van het beginsel dat het eigendom van pennevruchten een regt is, gelijk aan het eigendom van stoffelijke voorwerpen.

Algemeen is de klacht, dat de minister zijne traktaaten zoo laat in de Kamer brengt, en de termijn van ratifikatie zeer kort neemt. Men heeft het gouvernement uitgenoodigd om 1° in het vervolg te bepalen, dat de termijn van ratifikatie zal invalven, als het traktaat door de Kamers zal zijn aangenomen; 2° om op eene verlenging van den termijn van ratifikatie aan te dringen, dewijl men beweert dat er geen tijd zal zijn, om het traktaat voor den gestelden tijd door de twee Kamers te doen behandelen.

Het gouvernement betreurt het, dat het de Kamer niet dit onderwerp moet lastig vallen; maar het acht zulks noodzakelijk voor de eer en de waardigheid van Nederland. Het durft niet op zich nemen de verantwoordelijkheid van eenig uitstel in de behandeling dezer aan gelegenheid.

Wat ons betreft, indien wij der Kamers eenigen raad hadden te geven, dien zij van ons zouden willen aannemen; dan zouden wij haar aanmanen, om ten deze eenige inschikkelijkheid te gebruiken, in zooverre zulks niet strijdt met onze regten. En dewijl van haar niets wordt gevorderd, dat met onze eer en regten in strijd is; zoo achten wij het om redenen, die wij liever niet ontvouwen, in het belang van onzen konstitutioneelen Staat dienstig, dat onze volksvertegenwoordigers zich niet te strak en te stijf tegenover den Franschen President plaatsen. *Sapienti sat.*

PROTESTANTSCH VEREENIGING

ONDER DE ZINSPREK: UNITAS.

XVII.

Toutes les sociétés secrètes sont instituées pour détruire la société officielle.

En zoo meenen wij dan thans genoeg gezegd te hebben over de verlichting van den aard en de bemoediging der geheime protestantsche genootschappen. *Hulpeloon* en *Welstand* staan daar nu ontmaskerd, gelijk vroeger *Unitas* en *Phylactèrion* in al hunne afzigtelijkheid ten toon gesteld werden.

Maar thans kan men dan ook nagaan, welk achttingswaardig ligchaam het moet zijn, die *Algemeene Commissie van Samenwerking der Protestantsche Genootschappen*, ter betere kennis van welke wij ons eene zoo nitvoerige ontleding ook der geheime genootschappen *Hulpeloon* en *Welstand* meenden te moeten laten welgevallen, wij zonder de nauwkeurige kennis der deelen, waaruit het bestaat, het geheel niet met juistheid kan gewaardeerd worden; kan men nagaan, welke gevoelens die commissie moeten bezielen, welke geest bij hare beraadslagingen moet voorzitten, welke plannen daar ontworpen, welke besluiten daar gedekreteerd worden. Overwinnen wij nog eens onzen weerzin en bespieden wij even ter loep die *Algemeene Commissie van Samenwerking*, bij hare werkzaamheden.

Ziet, daar is zij vergaderd in het nachtelijk duister, dat allen, die kwaad bedrijven, zoeken. *Qui male facit, odium.* Op den wand der vergaderplaats staat met varige

letters gegriffeld: *„Bevordering van der Protestanten belangen, tegenover de Ultramontanen.”* — de strijd van *Phylactèrion*, de formule, waarin met de meeste duidelijkheid en kernachtigheid het eigenlijk streven der geheime genootschappen is, uitgedrukt geworden. Wie daar bijeenzitten, zijn aan hunne woorden spoedig te erkennen. — Vrijheid, vorderen wij voor ons, roept de afgevaardigde van *Unitas* uit, om te denken en te handelen, naar onze individuele overtuiging; en daarom zij, tegenover de bedrijven der Katholijken in 't algemeen, doch in 't bijzonder tegenover de bedrijven van de katholieke bewoners der steden, de protestantsche neringdoende stand voortgeholpen doorgeld, door raad, door voorspraak, opdat de welvaart der Katholijken verminderde, opdat broodsgedrek hun leere, welk voorregt het is tot de Protestanten te behooren, opdat deze laatste alleen totnemen in voorspoed en in rijkdom, en opdat langs dien weg gehandhaafd worde onze vrijheid om te denken en te handelen naar onze individuele overtuiging! — *Welstand's* afgevaardigden juichen bij die taal; doch, neen, roepen zij den man van *Unitas* toe, wat gij beoogt, hoe lofw aardig ook, is niet voldoende; of liever, is niet puntig genoeg uitgedrukt. Ja, wij moeten handhaven de vrijheid om te denken en te handelen naar onze individuele overtuiging! Doch, waartoe moet ons vooral de handhaving van dit ons aangeboren regt baten? Waartoe anders dan tot de herovering van onze aloude *Suprematie*? *Suprematie* immers moet ons doel zijn, geen evenwigt met de belijders van andere gezindheden! Streef thans *Unitas* naar de regeraal van onze suprematie, door de middelen, welke zij in de steden aanwendt — wij, afgevaardigden van *Welstand*, hebben bij voorkeur het landvolk te bedenken; hebben vooral te zorgen dat het grondbezit, zo veel mogelijk in protestantsche handen overga; dat protestantsche landheeren hunne goederen het liefst aan protestantsche hoeren verpachten, ook daarom wij langs dien weg kleine protestantsche geneeften het best in stand blijven, meerdere predikanten derhalve aan den kost kunnen geholpen, en alzo onze suprematie het rekest kan gewaarborgd worden. — Beiden hebb'ge gelijk; zoo spreekt thans *Hulpeloon*, en wat gij beoogt, wat ik zamen in deze woorden: „Terugkeer tot de overheersching van het Protestantismus en tot de verdrukking der Katholijken zoo als vóór 1798.” Doch er is, behalve het reeds aangevoerde, nog iets waarop gestadig de aandacht moet gevestigd blijven; het is dit: dat er nog zoovele Protestanten zijn, die maar al te zeer, in rampoed en lijden, uitgelokt worden om troost en hulp te zoeken in de Katholieke Kerk. Ook dezen zij onze trouwe hulpe niet ontzegd; ook hen moeten wij, ter handhaving onzer getalsmeerderheid, voor het Protestantismus behouden en door aanheveling, onderstand of geldelijk voorschot tegen overgang naar het Katholicismus bewaren. En daarmede nu zullen wij, mannen van *Hulpeloon*, ons bij voorkeur bezig houden! — Allen bedoelen wij derhalve hetzelfde, roepen allen nu uit eenen mond uit de herovering van de protestantsche suprematie en de overgang der Katholijken; allen bezigen wij daarenboven dezelfde middelen tot bereiking van ons gemeenschappelijk doel, verschillende wij slechts in de wijze van aanwending dier middelen. Zien wij dan thans hoe wij door gemeenschappelijk overleg en door samenwerking ons afzonderlijk streven kunnen bevorderen!

En thans volgt dan de eigenlijke discussie over hetgeen tot verwezenlijking van het gemeenschappelijk streven in het werk kan worden gesteld; over aankopen van goederen voor gemeenschappelijke rekening, ten einde protestantsche handelszaken tot stand te brengen tegenover die, waarin voornamelijk Katholijken hun levensonderhoud vinden, over geldelijke voorschotten of geldelijke ondersteuning, om ongelukkige Protestanten bij hun kerkgemeenschap te bewaren; over gemeenschappelijke pogingen ter verspreiding onder het volk van opruijende protestantsche geschriften, brochures, pamfletten, en wat dies meer zij.

Want ja, daar is nog meer, waartoe de geheime protestantsche genootschappen onderling aanspooren — tot de handhaving o. a. namelijk van *Welstand's* het Christelijk beginsel in het onderwijs. Wat zij daar

...der verstaan, is in der tijd in 't breede door dit blad ontwikkeld geworden, waarom wij ons dan ook bepalen tot de verwijzing naar wat toen in 't midden is gebracht (zie ons N°. 1463). Slechts dit stippen wij daaruit aan, dat die commissie van samenwerking ter handhaving van het Christelijk beginsel in het onderwijs er naar streeft, »alle kinderen van alle gezind'en in de school vereenigd te houden, om ze alle gezamenlijk en gelijkelijk christelijk onderwijs te bezorgen in hetgeen ze vereenigt, dat is, in hetgeen wel niet christelijk is, maar toch met christelijke woorden kan worden ingekleed, al is het blijkbaar onchristelijk." Deze weinige woorden uit hetgeen toen gezegd is geworden, mogen ter voltooiing strekken van het konterfeitsel, dat wij het eenen burgerplicht gerekend hebben van de geheime protestantsche genootschappen te maken. Wij voegen er nog slechts dit aan toe, alvorens tot ons slotartikel over te gaan, dat het verslag van *Unitas* naauwelijks met een enkel woord gewaagt van de zoogenaamd Nederlandsche Commissie van Christelijk Onderwijs uit de geheime genootschappen, en het alweer noodig acht haren arbeid achter den dichtsten sluier verborgen te houden.

Wij zijn aan het *Journal de Bruxelles* de kennismaking verschuldigd van twee kostbare dokumenten, die de gewichtigste bijdragen leveren tot de karakteristiek van den toestand van België gedurende de laatste zes jaren. Wat dien toestand in het leven heeft geroepen, is bekend; het was het te Brussel gehouden *Congrès liberal*, dat, volgens de uitdrukking van Louis Philippe, al de eigenschappen bezat van den Parijser *Conseil du salut public* ten jare 1793. Hoe echter was men er toe gekomen dat liberale kongres te organiseren, daaraan een vaste rigting en een programma te geven? Het antwoord op die vraag en op vele andere, die wij zouden kunnen formuleeren, doch welke wij kortheidshalve terug houden, omdat zij wel van zelf onzen lezers voor den geest zullen komen, vinden wij in de dokumenten door het *Journal de Bruxelles* openbaar gemaakt, tot welker mededeeling wij thans overgaan.

Het eerste is eene cirkulaire aan alle broeders vrijmetselaars, gerigt door de loge *la Persévérance* van Antwerpen — dezelfde, die aan Eugène Sue eene gouden pen aanbood na zijne publikatie van *la Juif errant*. Het tweede is de in deze cirkulaire aangekondigde redevoering van den broeder Grisar, die als programma der werkzaamheden van de vrijmetselarij voorgesteld wordt.

Het eerste dokument laten wij hieronder volgen; de mededeeling van den broeder Grisar zal in een ander mededeelen.

Eene aanmerking nog vooraf: zij geldt de analogie der hieronder ontwikkelde beginselen met die, welker tijdelijke zegespraal wij in 1848 beleefd hebben.

Aldus dan de cirkulaire, waarin wij echter vele der geheime teekens, uit onkunde, onvertaald hebben moeten laten.

»A.. L.. G.. D.. G.. A.. D.. L.. U..

De *La Persévérance* in het Gr.. O.. te Antwerpen aan hare geliefde medezuster de *Les Frai Amis* in het Gr.. O.. te Gend.

»Gr.. O.. van Antwerpen, den 16 d.. der 1e M.. van het jaar D.. L.. V.. L.. 5846. (Maand Maart 1846.)

»Zeer geliefde en waardige BB..

»Den 13en dag der 12e maand van L.. D.. L.. V.. L.. 5845, hebben wij ons aan eenen broederl.. disch vereenigd tot viering van het feest van den winterstilstand. Wij smaken het genoegen u hierbij het proces-verbaal van dat feest te doen toekomen, waarop met algemeene stemmen werd besloten, dat de redevoering door den Br.. Grisar.. O.. adj.. gedrukt en aan alle des lands toegezonden zou worden. Wij zenden u dus die redevoering insgelijks toe. Zij is sedert in eene onzer verg.. besproken en ontleed, en wij keuren haar in alle deelen goed. Wij vereenigen ons geheel met het voorstel van den Br.. Grisar, hetwelk alzo niet meer zal zijn een plan door een lid van *la Persévérance* voorgedragen, maar een voorstel door *la Persévérance* zelf onderworpen aan de goedkeuring van alle *La Persévérance* van België.

»Het zal dus ons vrijmetselaarsmanifest zijn; ons beroep op eengezindheid en Arbeidzaamheid.

»Het wordt tijd dat de Vrijm.. zich ijverig bemoeije met de groote vraagstukken, die de geheele hedendaagsche maatschappij beroeren; dat zij de groote huishoudelijk problemen bestudeere, waarmee alle volken zich bezig houden. Want, verblinden wij ons niet, er geschiedt iets buitengewoons in Europa; wij zien overal onrustige gemoederen, en besluitelooze en ontevreden bevolkingen.

»In Frankrijk, in weerwil van den staat van verdooing waarin de natie gedompeld schijnt, zien wij den werkman het hoofd opheffen, een waarborg vragen van dat soevereine recht tot den arbeid, dat God hem bij de schepping heeft gegeven; — zien wij van alle kanten de belangen van den arbeid zich vereenigen en zich

voorbereiden om de uitdaging te ondersteunen, die zij reeds aan het monopolie der groote industrieelen, der groote grondeigenaars en aan de agiotage onder al hare vormen heeft gedaan.

»De Engelsche democratie, die de graanwetten, d. i. de belasting op den honger tot haar strijdperk kiest, werpt den handschoen aan het bondsrecht toe, en doet door haar krachtig protest en haar beroep op het volk den geheelen hoogen adel in Engeland sidderen.

»Ierland is er nog ver af kalnte te genieten.

»Zwitserland heeft zijn strijd begonnen door den vaderlandschen grond, met zijn beste bloed te doorweken. Het liberalisme en het ultramontanisme hebben er elkander uitgedaagd op leven en dood.

»In Italië broeit eene zamenzweering; ook daar is de zaak der vrijheid geheiligd door het bloed der martelaren; ook daar vindt de tijdelijke overheersching, het despotisme onder de gedaante van een Paus, niemand meer dan den beul om hare wankelende magt te schragen.

»Polen . . . dat edele slagtoffer, dat heilige martelaarsland; Polen dat wij allen beminnen, ontwaakt. Is zijn tijd gekomen? Wij weten het niet; maar hij zal komen, maar daar boven woont een God.

»Duitschland wordt ongeduldig onder het juk zijner kleine potentaten, die voor koningen spelen.

»In Pruisen bestrijdt de alleenheerschings te vergeefs den konstitutionneelen geest; de terugwerkende beginselen van zijn bestuur stuiten af op den sterken, onverzettelijken wil der Rijnoverbewoners.

»Is het noodig dat wij de gewichtige verschijnselen bespreken, die zich bij ons vertoonen? Neen de zegespraal onzer volksvergaderingen is genoeg bekend; onze verkiezingen, de vrijzinnige rehabilitatie van den heer van de Weijer, de onmagt der mannen die zeggen tot de partij der regering te behooren, het beroep der stad Luik op den Koning, deze alle zijn feiten van groot gewigt.

»Overal vinden wij de sporen van eene groote democratische beweging, die den mensch naar zijne bestemming voert.

»Blijven wij niet werkeloos bij deze feiten; laten wij ons niet door de toekomst laten overrompelen. Vereenzelvigen wij ons met de democratische denkbeelden, die dan zullen zegenvieren; bestudeeren, begrijpen wij ze, om ze te kunnen besturen en beteugelen, wanneer ze zullen uitbarsten, en ten einde de buitensporigheden en misbruiken te kunnen vermijden.

»De Vrijm.. is geene staatkundige instelling. Alle leden die daartoe behooren, hebben belangen, maar moeten gevolgelijk wezen, en zijn ook in den vollen zin des woords, behouders der orde en der konstitutie.

»Ook is het niet anders dan als bevredigend element dat wij zouden willen zien dat de Vrijm.. zich mengde in den grooten strijd, die wordt voorbereid. Zij werpe haar licht over de maatschappelijke quaestien, het volk bewarende voor altijd heillooze afwijkingen en voor leerstellingen, die gewoonlijk slechts in de omwentelingen voedsel vinden.

»Het vermogen der Vrijm.. zal niet onmiddellijk werkende zijn; zij is een werk des tijds; haar invloed zal zich voorbereiden door haren arbeid en zich bevestigen door hare daden.

»Reeds is de Vrijm.. te Brussel alvermogen, ofschoon voor eenige jaren haar invloed nog niets beduidend was. Alleen door volharding en eensgezindheid heeft zij dit verkregen. Wat nu te Brussel mogelijk is, is doenlijk in geheel het land; alleen is dit doel moeilijk te bereiken.

»Werken wij, zeer geliefde BB., werken wij met moed en eendragtigheid; bestudeeren wij de groote maatschappelijke quaestien; maken wij ons meester van dat groote vruchtbare terrein, en de zegespraal onzer zaak is verzekerd.

»Het eerste der vraagstukken dat wij aan de orde van den dag willen zien in onze *La Persévérance* zou zijn dat van de regeling van den arbeid.

»Alvorens daartoe echter een bepaald voorstel te doen, zou het ons aangenaam wezen het oordeel der *La Persévérance* te vernemen, en wij verzoeken u derhalve, zeer geliefde Br.. om dit pl.. wel in overweging te willen nemen, en ons de beslissing over Resp.. Werkkl.. te willen doen kennen.

»Ontvang Zeer Geliefde en Waardige BB.. onze br.. groeten P.. L.. M.. S.. en A.. M.. A.. V.. S.. C..

»Op last der *La Persévérance* de Sekret..

»de Grootachtb..

De heer J. G. Rijnders, die kandidaat was gesteld voor het lidmaatschap der Kamer van Koophandel en Fabrieken in deze hoofdstad, geeft bij advertentie in het *Handelsblad* en de *Amst. Courant* van heden zijn verlangen te kennen, om bij de aanstaande stemming niet verder in aanmerking te komen.

Z. M. de Koning heeft aan den heer Mr. Nedermeijer ridder van Rosenthal, oud-minister van Justitie, een

bewijs van bijzondere onderscheiding gegeven, door hem te benoemen tot grootkruis der orde van de Eikenkroon.

Z. M. heeft den heer L. J. A. van der Kun, inspektur van den Waterstaat, vergund het aannemen en dragen van de onderscheidingsteekenen van ridder der 2de klasse der orde van den Rooden Adelaar, hem door Zijne Majesteit den Koning van Pruisen geschonken.

Z. M. heeft den heer W. J. Hazeman erkend als konsulgeneraal van den Kerkelijken Staat te Amsterdam.

Wij vernemen dat H. M. de Koningin van Spanje het grootkruis der orde van Karel III heeft verleend aan HH. Exc. den heer van Sonsbeek, min. van Buitenlandsche Zaken, en den heer Thorbecke, min. van Binnenlandsche Zaken, ter gelegenheid van de scheidsbeslissing van Z. M. der Koning der Nederlanden in het geschil tusschen Spanje en Frankrijk, ter zake van veroveringen gemaakt in 1823. Bij deze zelfde gelegenheid is de heer C. Leclercq, referendaris bij het ministerie van Buitenlandsche Zaken, benoemd tot kommandeur der bovengemelde orde.

De Minister van Oorlog heeft ter kennis van Gegadigden gebracht, dat er voor eenige ongebouwde smeden, timmerlieden, metselaars, steenhouwers en aardewerkers, gelegenheid bestaat, om voor de dienst in de Oost-Indie te worden aangenomen.

Zij, die daartoe genegen zijn, zullen zich aan de militaire dienst, bij het korps sappeurs in Oost-Indie, voor den tijd van zes jaren moeten verbinden.

Zij zullen met een handgeld van 40 als sappeur van de 1ste klasse worden aangesteld, en, in Indië, behalve de gewone soldij (50 duiten), daags 20 duiten werkgeld bekomen.

Diegenen, welke met een goed gedrag, vereischte kennis vereenigen, zullen er het vooruitzicht hebben, om tot militaire opzigtters benoemd te worden.

De gegadigden zullen zich behooren aan te melden bij den kolonel directeur der artillerie-, stapel- en konstruktie-magazijnen te Delft en aan dezen het bewijs leveren:

1°. dat zij de noodige bekwaamheid bezitten in hun ambacht (de smeden en timmerlieden door het afleggen van eene proef, gedurende welke zij daggeld zullen genieten, de metselaars, steenhouwers en aardewerkers door het vertoonen van voldoende certifikaten van aannemers of bazen, onder wie zij gewerkt hebben);

2°. dat zij niet ouder zijn dan 36 jaren, door het overleggen van eene acte van geboorte;

waartoe zij zich aan een geneeskundig onderzoek moeten onderwerpen. Kleine gebreken, wanneer die niet van een aard zijn, dat zij in de oefening van het ambacht hinderen, zullen worden voorbij gezien.

De minderjarigen zullen, bij het bewijs van goed gedrag (af te geven door het gemeente bestuur hunner woonplaats) tevens moeten doen blijken van de toestemming van Ouders of Voogden, tot het aangaan der voorgenomen verbindtenis.

De personen die aan de Nationale Militie hebben voldaan, zullen het certificaat daarvan moeten bij zich hebben.

De goedgekeurden zullen bij het Koloniaal Werf-depôt worden in dienst genomen, en er, tot aan hunne inscheping genieten de soldij van 35 cents.

Bij het verstrijken van engagement, en zich niet op nieuw verbindende, zullen zij voor hunne terugkeer dezelfde zorg ondervinden, als de Militairen van het Indisch leger van hunnen graad.

De Provinciale Staten van Noord-Holland hebben in hunne zitting van den 16 dezer het voorstel tot aanleg van een vaste brug over het IJ voor Amsterdam, met 28 tegen 17 stemmen verworpen.

Men verneemt, dat de Zwolsche stoomboot-maatschappij benevens de heer G. Bangers, concessie hebben bekomen voor de door hen aangevraagde diligence-diensten tusschen Groningen en Zwartsluis en Groningen en Zwolle; de eerste vertrekt te 11½ uur 's avonds, en de andere te 7½ uur 's morgens uit Groningen.

Door J. Doodens Jr. Mr. Smid te Haarlem, is naar de tentoonstelling te Arnhem ingezonden een gekotroijeerde waschtoestel, welke naar luid van een in de *Amsterdamsche Courant* opgenomen bericht, eene bijzondere opmerking verdient. Volgens dit bericht zijn daarmede den 10den proeven genomen, die zeer goed hebben voldaan, en zullen die proeven gedurende de tentoonstelling, van tijd tot tijd, bij G. H. Deienburg, op 't Koningsplein alhier worden herhaald.

Door Z. M. gezant te St. Petersburg is mededeeling gedaan van de navolgende keizerlijke verordening, waarbij de regten op het zout uit vreemde landen, bij den invoer te Reval voor den tijd van vijf jaren verminderd worden, en waarbij eene dergelijke vermindering van regten wordt toegestaan voor eene bepaalde hoeveelheid pudden zout, welke in de havens van Pernau en Arensburg zullen worden ingevoerd.

10. Gedurende vijf jaren zal er slechts een inkomend regt van 19 in plaats van 25 kopeken per pud geheven worden van al het vreemde zout, hetwelk te Reval zal worden ingevoerd.

20. Gedurende hetzelfde tijdvak zal het geoorloofd zijn jaarlijks, tot hetzelfde verminderde regt, twee honderd vijf en twintig duizend pudden zout te Pernau en twintig duizend pudden te Arensburg in te voeren.

30. De omslag van de voor de beide laatstgenoemde plaatsen vastgestelde hoeveelheid, tusschen de aldaar gevestigde handelaren, zal door de plaatselijke overheden geschieden; al het vreemde zout hetwelk, behalve de vastgestelde hoeveelheden, te Pernau en te Arensburg wordt aangegeven als voor binnenlandsch verbruik bestemd, zal met een algemeen regt van 29 kopeken belast worden.

40. De weder-uitvoer van het vreemde zout, hetwelk het verminderd regt betaald heeft, uit de havens van Reval, Pernau en Arensburg, naar andere havens van de Baltische zee, zal niet kunnen plaats hebben dan na voldoening van het onverminderd bedrag der regten, in overeenstemming met de bepalingen van art. 1212 van het douane-reglement (edit. 1842).

50. De vermindering van regten op het zout zal ook toegepast worden op al het zout, dat zich in de drie bovengemelde havens in entrepôt zal bevinden, op den dag dat de douane-beambten te dezer zake bevelen zullen ontvangen.

KAMPEN, 25 Julij. In de vergadering van aandeelhouders in de Rijn- en IJsselstoomboot-maatschappij, gisteren alhier gehouden, is niet zoo als verspreid was tot de dissolutie der maatschappij besloten. De rekening over het afgelopen dienstjaar sloot men met een nadeelig saldo van fuis 1600. (H.)

BREDA, 25 Julij. De toevoer van kersen is hier zoo groot, dat men schier met deze vrucht geen raad weet; zij wordt voor 24 en 3 cents de 5 Ned. oncen verkocht en wel van de beste kwaliteit. Men ziet groote kwantiteiten naar elders vervoeren. (V. R. C.)

NEDERLANDSCHE BERIGTEN

FRANKRIJK.

PARIJS, 25 Julij. De dagbladen zijn nog van bijzonderheden van de reis des Presidents en van den indruk, die hij bij de bevolking heeft achtergelaten. Zoo leest men o. a. in de *Patrie*:

„Wij hebben in het verhaal van des Presidents reis een aantal bijzonderheden te vermelden gehad, uitgezonderd die van den Bisschop bij de inzegening der lokomotieven, waarbij natuurlijk eene aanspraak te pas kwam; geen enkel adres, geene vooraf opgestelde gelukwensen; en Lodewijk Napoleon had op de talrijke welkomsgroeten geen ander antwoord te geven dan korte betuigingen van welwillendheid, die hem zoo eigen zijn. Bij zijn bezoek te Dijon, in het vorige jaar, was het voor het staatshoofd noodig te spreken, om aan elken onbenevelen blik de ware politieke gesteldheid des lands aan te wijzen. Te Straatsburg heeft hij de volksmenigte laten spreken. Hij had zijn werk verricht; hij onderwerpt het op nieuw aan de beoordeeling des lands.”

De President heeft voor zijn vertrek uit Straatsburg 10,000 francs voor de armen gegeven.

De groothertogin Stephanie van Baden zal den 15 Augustus het naamfeest van Keizer Napoleon komen bijwonen en den President naar Bordeaux vergezellen. Er zijn, ofschoon denkelijk met zeer weinig grond, weder geruchten in omloop van eene invoering van het keizerschap op 15 Augustus.

De *Pays* zal heden, wegens het openbaar maken van den brief des graven de Chambord, eene tweede waarschuwing ontvangen. Het blad bevindt zich dan in de handen van de *Constitutionnel*. De *Times* en de *Prescurseur* zijn om dezelfde reden aan den post in beslag genomen.

Heden had de plegtigheid plaats van het leggen des eersten steens tot de voltooiing van het Louvre. De President is hierbij niet tegenwoordig geweest, maar heeft in zijne plaats den heer de Casabianca afgevaardigd.

Er zal een gedenkteeke, in den vorm eener pyramide, opgericht worden, op de plaats waar de maarschalk Excelmans, doer van het paard te storten, den dood vond.

Remi-Joseph-Isidore, graaf Excelmans, werd den 13 November 1775 te Bar-le-Duc geboren en bereikte dus den ouderdom van bijna 77 jaren.

In 1791, nauwelijks 16 jaren oud, nam hij dienst bij het 3de bataillon vrijwilligers der Maas, onder bevel van den generaal Oudinot. Hij maakte onmiddellijk de veldtogten in België, Duitschland en Italië mede, en diende onder verschillende wapens.

In het jaar VII streed hij onder Macdonald bij Napels en werd toen adjudant van Murat. In 1805 werd hij benoemd tot kolonel en officier van het legioen van eer,

en in 1807, op welk tijdstip hij Murat naar Spanje volgde, tot brigade-generaal. In Spanje werd hij gevangen genomen, naar de Balearische eilanden en voorts naar Engeland gevoerd. Hij slaagde er echter in uit Engeland te ontsnappen, door zich van eene kleine boot meester te maken, waarmede hij het Kanaal overstak en eindelijk te Grevelingen voet aan wal zette.

Toen werd de generaal Excelmans opperstalmeester van den koning van Napels (Murat), maar keerde weldra weder naar Frankrijk terug, waar hij werd geplaatst bij de kavallerie der keizerlijke garde; bij dat wapen bleef hij tot daags voor den veldslag van de Moskwa (6 Sept. 1812) en werd toen tot divisie-generaal bevorderd. In 1813 en 1814 kommandeerde hij de tweede divisie ligte kavallerie, onder opperbevel van den generaal Sebastiani. In de daarop volgende veldtogten voerde de generaal Excelmans bevel over de 2de afdeeling kavallerie en vervolgens over de afdeeling van de oude garde.

Bij den terugkeer van de Bourbons werd de generaal Excelmans benoemd tot inspekteur-generaal der kavallerie. Den 12 September 1814 werd hij beschuldigd van eene geheime korrespondentie met Murat te voeren en kreeg derhalve bevel om Frankrijk te verlaten; hij wist echter gedurende eenigen tijd eene schuilplaats te vinden, begaf zich toen vrijwillig naar de gevangenis, werd geoordeeld en vrijgesproken.

Te Waterloo kommandeerde de generaal Excelmans de tweede afdeeling kavallerie-reserve. Onmiddellijk na het eindigen van dien veldslag trok hij naar Parijs terug. Nauwelijks was hij daar aangekomen, of hij vernam, dat reeds 3000 man vijandelijke troepen van Versailles op Parijs in aantocht waren; zonder te aarzelen snelde hij ten strijde, viel de vijandelijke troepen aan, en noodzaakte ze om naar Versailles te retireeren.

Toen eenmaal het lot van Keizer Napoleon voor goed beslist was, begaf de generaal zich naar België, doch werd in 1819 naar Frankrijk teruggeroepen en weder in aktive dienst gesteld.

In 1828 werd hij andermaal benoemd tot inspekteur-generaal over de kavallerie; in 1830 streed hij tijdens de Julij-dagen en kommandeerde, onder generaal Pajol, de expeditie van Rambouillet.

In de eerste dagen der regering van Lodewijk Philips werd hij reeds belast met het inspekteren der kavallerie in het noorden en oosten van Frankrijk, en bleef voortdurend in aktive dienst.

Na de Eilandsvereeniging van Augustus 1849 werd hij benoemd tot groot-kanselier van het legioen van eer, ter vervanging van den toen overleden generaal Molitor.

Eindelijk werd de generaal Excelmans den 11 Maart 1851 tot maarschalk van Frankrijk verheven.

MADRID, 20 Julij. Een buitengewoon nummer van de *Barcelonez* berigt, dat ofschoon het geschorst is, het desniettemin eerstdaags weder onder een anderen titel zal verschijnen.

Er zijn berigten ontvangen uit Lissabon tot 19 Julij. De Cortes waren nog bezig met de beraadslaging over de kwestie van het diktatorschap, en inzonderheid het amortisatie-dekreet van 3 Dec.; veel tijd ging verloren door de verschillende amendementen, van welke eenigen gezegd werden niet uitvoerbaar te wezen. Men wilde weten dat het ministerie, ingeval van eene nederlaag over de gemelde kwestien, niet zoude aftreden. Tusschen de heeren Avile en Granda had, ten gevolge van hevige uitdrukkingen in de Kamer, een duel plaats gehad, hetwelk echter zonder ernstige gevolgen was gebleven. De Cortes zou voor 15 of 20 dagen worden geprorogeed, om gelegenheid te geven tot gereedmaking van het budget en de regten op portwijn.

De eerste steen van het ter eere van Dom Pedro op te rigten gedenkteeke was met groote plegtigheid op het Rocioplein gelegd.

ENGELAND.

LONDEN, 24 Julij. Sir George Grey is in North-Northumberland niet verkozen. Sir Grey was tijdens het ministerie van Lord John Russell, sekretaris van Staat voor binnenl. zaken. Die voormalige betrekking en de buitengewone invloed der familie Grey maakt dat die nederlaag een groot staatkundig gewigt verkrijgt. De kandidaat der behoudsgezinden werd met eene meerderheid van 100 stemmen verkozen.

De *Times* is van oordeel dat de thans bijna afgeleopen verkiezingen, bijna geene verandering in de verhouding der verschillende partijen te weeg brengen. Het blad betreurt de nederlaag der Peelisten; die mannen, welke Engeland goedkoop brood en handelsvrijheid schonken, zijn zegt de *Times* het slagtoffer van de volksgrillen, bijna, zou het blad zeggen, van de ondankbaarheid des volks, geworden. De aanhangers van het tegenwoordige ministerie zijn bijna allen herkozen; doch dat voorregt hebben zij duur betaald.

De *Morning-Herald* een orgaan der regering, gelooft dat het gouvernement in het nieuwe Huis der Gemeenten minstens ongeveer de helft der leden op zijne zijde zal hebben, en dat er onder de liberale partij vele gematigde whigs zijn, die niet denken aan door-

gaande bestrijding van het bewind van Lord Derby, en dat eenigen daarvan of zich onzijdig zullen houden, of zelfs zich bij Lord Derby zullen voegen, ten einde partijzuchtige pogingen tot omverwerping van het ministerie tegen te werken.

Er is wederom sprake, dat de koningin de tentoonstelling te Cork zal bezoeken.

Gisteren werd op den verjaardag der begrafenisplegtigheid van Sir Robert Peel, het standbeeld van dien grooten staatsman op de markt te Tamworth, onder den invloed eener talrijke menigte, ingewijd. Het standbeeld stelt Sir Robert Peel als redenaar voor en is welgelijkend.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 26 Julij. De Groot-hertog van Hessen heeft door zijnen minister von Dalwigk aan den Prins-President der Fransche republiek, tijdens diens verblijf te Straatsburg, het grootkruis der Lodewijks-orde doen overhandigen. Kort daarna is een adjudant van den Prins-President te Darmstadt aangekomen, om namens denzelfden het grootkruis van het Legioen van Eer aan den Groot-hertog over te brengen.

In den vroegen morgen van den 20sten dezer heeft Koning Lodewijk van Beieren zich zonder gevolg naar Mannheim begeven, waar hij het graf van zekere vrouw Weiland, zijne min, heeft bezocht. Hij begaf zich vervolgens naar het etablissement van den kunsthandelaar Ataria, waar hij verscheidene antiquiteiten kocht en voorts naar een bierbrouwer en kastelein, waar hij zich eenige ververschingen liet geven, zonder door de aanwezigen herkend te worden. Eerst na zijn vertrek vernam men wie de vreemdeling geweest was.

De Bondsvergadering hield in deze week geen zitting. Naar men verneemt zal zij in de volgende week voor het begin harer vakantie, nog slechts eene zitting houden en zich dan tot Augustus verdagen.

WEENEN, 21 Julij. In de ministerieele *Oest. Corr.* van heden leest men: „De kwestie wegens de algemeene Tolvereeniging is tot ons leedwezen nog niet verffend, en Oostarijk volhardt nog altijd op het spemaal aangenomen standpunt van in geene andere richting te willen treden, dan die den stellingen waarborg oplevert voor eene Tolvereeniging van geheel Duitschland en Oostenrijk. Het is om de zaak en niet om den vorm te doen.

De stoomvaart op den Donau, neemt zeer in bloei toe; 52 booten bevaren, met 174 sleepvaartuigen, dien stroom, van Passau naar Galatz, van waar passagiers en goederen door Lloydbooten naar Konstantinopel, en door Russische naar Odessa worden vervoerd. In 1851 werden tusschen Passau en Galatz 800000 personen en 7 miljoen centenaars vrachtgoederen vervoerd met eene ontvangst ten bedrage van 44 mill. fl. en 11 pCt. zuiveré winst. Sedert is het getal der stoombooten met nog 21 vermeerderd.

In de maand Mei zijn onderscheidene gevechten in het Kaukasische gebergte door de Russen geleverd. Drie aanvallen van de Tsjerkessen waren door de Russen, met een betrekkelijk gering verlies, afgeslagen. Omtrent het verlies der Tsjerkessen was niets bekend, doch hunne legerplaats te Smail-Kanow was verwoest.

ITALIE.

De *Opinione* bevat een brief uit Florence dd. 19 Julij, waarin men leest, dat er in Toskane meer dan immer sprake is van eene ministerieele krisis. De groothertog had, zegt de *Opinione*, van de baden teruggekeerd zijnde aan den minister Baldasseroni en aan zijne ambtgenooten verklaard, dat hij de staatkunde van het tegenwoordige kabinet strijdig acht met zijn geweten en met de plichten die op hem, als Katholiek vorst tegenover den H. Stoel van Rome, rusten. Hij heeft van het kabinet verlangd, dat het voortaan beginselen aankleve, die meer in verband met de staatkunde des H. Stoels zijn, onder bijvoeging, dat hij in het tegenovergestelde geval het ontslag der ministers zoude eischen.

Een en ander was overigens reeds voorsien; thans dacht men stellig dat de heer Boccella met de zamenstelling van een nieuw ministerie zou worden belast, onder voorwaarde, d.t. geen der tegenwoordige ministers in het nieuwe kabinet zou treden.

BELGIË.

BRUSSEL, 26 Julij. Er is aangaande de ministerieele krisis nog niets na lers bekend geworden.

De groothertog van Parma en de hertog van Leuchten zijn alhier aangekomen, en hebben zich onmiddellijk naar het landgoed der Infante van Spanje begeven.

STADSNIJEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 27 Julij.

BEVALLEN (25 Julij): G. J. Matthijsen Moland, geb. 1810, D. - E. Baarts, geb. de Weijer, D. -
OVERLEDEN (22 Julij): H. S. W. de Vries, 67 j. - (24 Julij): J. B. van der Meulen, 67 j. - (26 Julij): H. M. B. van der Meulen, 67 j.

26 JULIJ 4 u. gebi. | 27 JULIJ 4 u. | gebi.

Wisselkoers.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

**NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETA-
LINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.**

SPECIE-COURS.

ZILVEREN SPECIEN.

HANDELSBERIGTEN.

GRANMARKT.

Gisteren nog: G. E. Jonker, Zwaanette, Samos.

UITGEZEILD:

GEFRAAIDE SCHEPEN.

Den 19den Julij op 51° N. Br. 9° W. L. Angelique, kapt.
Samuels, van Amst. n. New-York.

PRIJZEN DER PERGEELLEN.

4. Het Buitenverblijf *Binnenbest*, Plantsoen, Middellaan bij de Kerklaan, N°. 61; f 5000, J. B. Kouch.
N°. 5 is niet geveild.

ADVERTISEMENT.

AMSTERDAM,
27 Julij 1852.

C. J. WIERDELS.
Uit aller naam.

Kiezers Vereeniging de Grondwet.

Namens het Bestuur,

(3018) H. CROOCKEWIT, Voorzitter.
R. DANIEL WOLTERBEEK, Secretaris.

(3017) J. N. A. MEIJER, Makelaar, zal op Woensdag 28 Julij, voormiddags ten 10 ure, op de Werf: *De Toren van Cordaan*, Kadijk over de Kerkstraat albier, ten overstaan van den Notaris A. B. ZUURE, verkopen: Eene partij **SCHIEPSTOUT, IJZEN**.

**DOMMEKRACHTEN, HELLINGTOUWEN,
EIKEN BRANDHOUT, SPAANDERS, NOT**
enz., alsmede eene onafgewerkte **SCHUIT**. Alles na-
gelaten door wijlen den Heer G. J. HARTMAN. Breeder
bij Notitie omschreven, bij genoemden Makelaar ver-
krijgbaar.

DE PILLEN VAN HOLLOWAY zijn een voortreffelijk middel voor ongesteldheden door gal veroorzaakt en gebrek aan spijsvertering.

De heilzame en krachtdadige uitwerking dezer pillen in galziekten, gebrek aan spijsvertering, zenuw- en andere hoofdpijnen, verzwakte gestellen enz. is zoo algemeen bekend in alle landen, dat thans aan dezelve de voorkeur wordt gegeven boven de beste bekende medicijnen in de vooraangehaalde ongesteldheden, terwijl dezelve op elken leeftijd en bij elke weersgesteldheid kunnen genooten worden. Zij wekken de ligchaamskrachten op, versterken de spijsvertering, haasten den eersat en zuiveren het bloed. Diegenen welke de nadelige gevolgen gevoelen van eene zittende leefwijze, kunnen toestand bespeuren, en een dadelijke verbetering van hunne vorige gezondheid weder erlangen.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt:
Doosjes Pillen à f0.90, f2.10, f3.30, f7.75,
 f15.50, f23.50.

Potjes Zalf à f 0.90, f 2.10, f 3.30, f 8.15, f 15.90
f 23.90.

Zijn op franco aanvragen & contant te bekomen bij
B. ADAMA, Apotheker, Heerengracht hoek Utrechtsche-
straat, N°. 22 te Amsterdam, bij A. P. MILLIUS te Utrecht,
en bij J. STRAATMAN, hoofd-depothouder te 's Bosch,
alsmede te Londen, Strand 244, Holloway's, Establish-
ment. (2075)

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever